

РЕШЕНИЕ

№ 2575

гр. София, 18.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **977** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.195б от Закона за водите (ЗВ), вр. чл.166 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], против Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) №9/12.01.2022 г., издаден от Директора на Б. дирекция „И. район“, [населено място], с който на основание чл.195б, ал.1 и ал.2, чл.194, ал.1, т.1, б.,а“ от Закона за водите (ЗВ), вр. чл.166 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК), декларация с вх. №КД-04-1931/04.02.2020 г., съгласно чл.1, ал.1, т.1, б.,а“, чл.3, ал.1, чл. 7, ал.1 и ал.3, чл.11, ал.1, посредством чл.12, ал.1, т.3 и ал.3, т.1 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване е установено по основание и размер задължение на [фирма], представляващо длъжима такса за водовземане по Разрешително №300182/09.12.2005 г., продължено с Решение №РР-707/13.07.2009 г., издадени от Директора на БД ИБВ, за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г., в размер на 1750,84 лева – главница, ведно с дължимата лихва за периода на забава от 16.02.2020 г. до 12.01.2022 г. в размер на 339,01 лева. В жалбата са наведени доводи, че АУПДВ е издаден при неспазване на изискванията за форма, при съществено нарушение на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Поддържа се, че актът не отговаря на изискванията на чл.59, ал.2 АПК, тъй като не съдържа фактическите и правни основания за издаването му. Сочи се, че представител на дружеството не е присъствал на съответните проверки, не е бил поканен, съответно не е бил запознат с констатациите в тях, дори не ги е подписал и по този начин е нарушено правото на

защита на дружеството. По тези съображения се иска отмяна на оспорения АУПДВ. Ответникът, Директора на Б. дирекция „И. район“, чрез процесуалния си представител юриконсулт Д. Б. в съдебно заседание оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност, като излага съображения за законосъобразност на оспорения АУПДВ. Претендира присъждането на юриконсултското възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната пред административния орган преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите на страните приема за установено от фактическа страна следното:

Напоителни системи“ ЕАД е титуляр на Разрешително за водоползване №300182/09.12.2005 г., продължено с Решение №РР-707/13.07.2009 г., издадени от Директора на БД ИБВ до 10.12.2019 г., с което е предоставено правото на водовземане от яз. „Е.“, изграден на река К., в землището на [населено място], [община], област П., с разрешена цел – напояване, с лимит на ползваната вода до 4,90 млн. м³/год., с разрешен режим на водовземане през месеците от април до и октомври.

На 04.02.2020 г. оспорващото дружество е подало декларация по чл.194б ЗВ, с която е декларирало, че за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г. дължимата такса за водовземане от повърхностни води е в размер на 1750,84 лева за иззето количество вода 1036000 куб. м.

При извършена проверка от Б. дирекция „И.“ на 05.05.2021 г., резултатите от която са обективирани в Констативен протокол №ПВЗ-43/05.05.2021 г., е установена дължимата такса за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г. в размер на 1750,84 лева. Не е констатирано превишаване на разрешените за ползване с месечния график водни обеми. При проверката не е присъствал представител на оспорващото дружество.

С писмо изх. №ПО-02-137/10.06.2021 г., връчено на 11.06.2021 г., дружеството е поканено доброволно, в 7-дневен срок, да заплати парично задължение /такса/ за водовземане по Разрешително за водоползване №300182/09.12.2005 г., продължено с Решение №РР-707/13.07.2009 г., издадени от Директора на БД ИБВ, за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г., главница в размер на 1750,84 лева, ведно с дължимата лихва за периода на забава. По делото не се твърди и не са ангажирани доказателства, че в 7-дневния срок, посочен в поканата за доброволно изпълнение, жалбоподателят е заплатил дължимите такси за водовземане за 2019 г. В същото писмо оспорващото дружество е уведомено, че ако не заплати сумата в указания срок ще бъде открито административно производство по издаване на АУПДВ и ще се предприемат действия за принудително събиране на дължимата сума, заедно с липви и разноси. Изрично е посочено, че с писмото уведомяват дружеството за откриване на това производство на основание чл.26 АПК. Посочено е също, че на жалбоподателя се осигурява възможност да се запознае с административната преписка и всички документи към нея, както и да се снабди с препис от доказателствата по преписката, в изпълнение на разпоредбата на чл.34 АПК.

Производството е приключило с издаване на оспорвания АУПДВ №9/12.01.2022 г., с който за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г., е установено по основание и размер задължение в размер: 1750,84 лева – главница, ведно с дължимата лихва за периода на забава от 16.02.2020 г. до 12.01.2022 г. в размер на 339,01 лева. Същият е съобщен на дружеството на 17.01.2022 г. с писмо изх. № ПО-02-137(1)13.01.2022 г.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на съдебно оспорване акт и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният акт е издаден от Директор на Б. дирекция, „И. район“, който съгласно разпоредбата на чл.195б ЗВ е компетентен да издава актове за установяване на публично държавно вземане относно вземанията за незаплатените по реда на чл. 195а, ал. 1 такси от същия закон. В този смисъл, оспореният акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон и в рамките на отредената му териториална компетентност.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на акта - посочен е издателят на акта; адресатът; сумата, която се дължи; периодът, за който е дължима, както и правното основание, на което е изчислена. В съответствие с чл.195б, ал.2 ЗВ са посочени и писмените доказателства, въз основа на които е съставен актът: разрешително за водоземане от повърхностен воден обект, констативен протокол от извършена проверка, покана до лицето за доброволно изпълнение и т.н. Изложени са фактическите и правните основания за издаването му. Детайлно са посочени фактите и обстоятелствата, обосновали извод, че дружеството не е заплатило дължимите такси за водоползване за 2019 г. Мотиви се съдържат както в самия акт, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка. Актът е мотивиран в достатъчна степен, за да може да се установи волята на издателя му. При издаването на акта са спазени специалните административнопроизводствени правила по ЗВ, като е съставен констативен протокол и на жалбоподателя е предоставена възможност за доброволно заплащане на задълженията.

Неоснователни са възраженията на оспорващия за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и липсата на мотиви. В АУПДВ са посочени достатъчно детайлни и разбираеми мотиви за неговото издаване. Жалбоподателят не твърди и не ангажира доказателства, че е извършил дължимите плащания на таксата за водоземане за процесния период, а и обемът на водоземането, въз основа на който е определен размерът на дължимите суми, е деклариран от самия жалбоподател, и съответства на отразените в Констативния протокол и АУПДВ. В действителност представител на дружеството не е присъствал и не е бил поканен при съставяне на КП, но доколкото констатираното съответства на декларираното от оспорващия в подадената от последния декларация съдът намира, че това нарушение не е от категорията на съществените, които обуславят отмяна на крайния акт на това основание. Нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Такива съществени нарушения на административнопроизводствените правила не се констатира в случая.

Оспореният АУПДВ е издаден в съответствие с приложимите материалноправни норми.

Предмет на съдебна проверка е акт по чл.195б от Закона за водите, установяващ държавно вземане с публичен характер, касаещо неплатена такса за водоземане на води, определена на основание чл.194, ал.1, т.1 б."а" от Закона за водите, в размера, съгласно чл.1, ал.1, т.1, б.,а“, чл.3, ал.1, чл.7, ал.1 и ал.3, чл.11, ал.1, посредством чл.12, ал.1, т.3 и ал.3, т.1 от Тарифа за таксите за водоземане, за ползване на воден обект и за замърсяване. Съгласно разпоредбата на чл.195б от Закона за водите вземанията за незаплатените по реда на чл.195а, ал. 1 такси по този закон се определят

с акт за установяване на публично държавно вземане от директорите на басейнови дирекции, издаден по реда на чл.166 ДОПК, което производство има за цел установяване по основание и размер на публични вземания. Основанието за дължимостта на процесната такса за водовземане е регламентирано със Закона за водите, като законодателят в нормата на чл.194, ал.6 от Закона за водите е предвидил конкретния размер на дължимата такса да се определя съгласно подзаконов нормативен акт. В настоящия случай е приложима Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, в сила от 01.01.2017 г. за периода 2019 г. и §9 ПЗР ЗВ. Няма спор, че жалбоподателят е извършвал водовземане от процесния воден обект и не е заплатило дължимата такса за процесния период, като това обстоятелство, се установява от приложения констативен протокол, обективиращи резултатите от извършена проверка от длъжностни лица на ответника. Размерът на таксите е определен на базата на посочените в декларацията по чл.194б ЗВ отнети годишни водни обеми, приложен корекционен коефициент за напояване, когато отнетият обем на вода е по-малък от или е равен на обема вода, изчислен по съответните норми на водопотребление, определени в Наредбата за нормите на водопотребление за съответните култури – 1,3; единичен размер на таксата по чл.12 от тарифата – 0,0013 лв. /1036000 x 1,3 x 0,0013 = 1750,84 лв./.

Съгласно чл.194б ЗВ, ежегодно към 31 януари на следващата година титулярите на разрешителни, включително на комплексни разрешителни, издадени по реда на Закона за опазване на околната среда, определят и декларират дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и обявен на интернет страниците на басейновите дирекции и на Министерството на околната среда и водите. Образецът съдържа данните съгласно тарифата по чл. 194, ал. 6, въз основа на които се определят таксите. В подадената от оспорващото дружество декларация е посочен идентичен размер на задължението, какъвто е определен и в АУПДВ.

Предвид гореизложеното съдът намира, че размерът на дължимата такса за водовземане за процесните периоди е законосъобразно определен, съобразно методиката, посочена в Закона за водите и Тарифата, посочени в АУПДВ и по-горе. Не се твърдят и не се установат извършени плащания от страна на дружеството-жалбоподател.

Относно определената лихва, съдът съобрази следното: По аргумент от чл.84 ЗЗД забавата настъпва след изтичане на определения срок без да е необходимо да бъде връчвана покана за доброволно изпълнение. В случая съгласно чл.194б, ал.2 ЗВ задължението по декларацията, по която задълженото лице е изчислило дължимата такса, се внася в срок до 15 февруари на годината, следваща годината на задължението, поради което периодът на забавата за отчетния период е от 16.02.2020 г., както е приел и административния орган. Като ползва електронния калкулатор на официалната страница на Националната агенция за приходите http://nraapp03.nra.bg/web_interest/check_upWS.jsp, съдът намира дължимата лихва за забава за правилно определена.

При горните мотиви следва извод, че не са налице основанията на чл.146 АПК за отмяна на оспорения АУПДВ - актът е издаден от компетентен орган, спазена е установената форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с материалноправните разпоредби и съответства на целта на закона. Предвид това жалбата е неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. Съгласно тази разпоредба когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за производството по настоящото дело, разноските за юрисконсултско възнаграждение на ответника следва да бъдат определени в размер на 100 лв., с оглед естеството на производство и извършените процесуални действия по представителство на ответника по делото. Тази сума оспорващото дружество следва да бъде осъдено да заплати на Б. дирекция „И. район“, [населено място].
Водим от гореизложеното Административен съд - София-град, II отделение, 52-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], против Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) №9/12.01.2022 г., издаден от Директора на Б. дирекция „И. район“, [населено място], с който е установено по основание и размер задължение на [фирма], представляващо дължима такса за водовземане по Разрешително №300182/09.12.2005 г., продължено с Решение №РР-707/13.07.2009 г., издадени от Директора на БД ИБВ, за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г., в размер на 1750,84 лева – главница, ведно с дължимата лихва за периода на забава от 16.02.2020 г. до 12.01.2022 г. в размер на 339,01 лева.
ОСЪЖДА [фирма], [населено място] да заплати на Б. дирекция „И. район“, [населено място] деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: